

Sedan jag i Petersburg underrättades om förhållandet och hade äran afgifva muntlig förklaring, trodde jag icke att någon officiel anmärkning skulle följa, utan ansåg för rättast att hålla saken tyst.

Jag har vågat föreställa mig, att Hans Kejsrerliga Majestät, upplyst om nödvändigheten att börja tillverkningen, förrän Förordningen utkom, skulle Nådigst tillgifva Senaten den vidtagna åtgärden. Dock kan och bör jag naturligtvis icke bedöma hvad häri är tillbörligt.

Det är endast det uppseende en rättelse och ett nytt stämpelpapper skulle väcka, som motiverar frågans nedläggande. De praktiska olägenheterna äro småsak. Likväl blir det ogörligt, att låta tryckningen med nuvarande stämplor genast upphöra, emedan det ännu varit svårt att hinna tillfredsställa behofvet af en del valörer,

Min inbillskhet, att hafva gjort synnerligen väl, då jag lyckats hålla stämpelpapper färdigt till 1:a Januari, oaktadt de i våra tekniska medels bristfällighet mötande svårigheterna, har blifvit tillbörligen bestraffad. Gud skall veta, att mitt ofrivilliga fel bedröfvar mig, så mycket mer som Kejsrerliga Senatens hemställan skedde i följd af min ödmjuka framställning.

Ödmjukast anbefallande saken och mig åt Högvälborne Herr Grefvens öfverseende godhet, har jag äran med djupaste Vördnad framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldraödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors den 28 Mars 1865.

437 J. V. SNELLMAN – K. A. SLÖÖR 30.III 1865
FLS 188

30

Höglärde Herr Direktor.

Ehuru afgjordt det är, att det Finska bladets ledning kommer att öfverlemnas åt Herr Direktorn, måste dock saken föredragas i Senaten. Detta har Senator Nordenheim icke velat göra, emedan i Petersburg ett förslag blifvit väckt att reformera den officiela tidningen, hvarom kontraktet med Berndtson går ut med detta år. Sagde reform kunde influera på sättet för meddelandena till det Finska bladet m. m. Och i hvarje fall skulle Senaten uppskjuta ärendet, tills derom blifvit afgjordt.

Var icke orolig. Hvarje sak måste hafva sin gång.

Skulle dock intet vara gjordt, skulle jag säga: Uppsäg ej tienst! Hyr icke rum. Kan det göras om, så gör saken nu. Men jag säger det endast med afsende på alla omgifvandes oro – och H:r Direktorns egen. Ett steg taget så motvilligt kan föga blifva till nöjes || Jag tillägger, att H:r Direktorn icke behöfver å sin sida anse sig för bunden. Ett återbud är fullkomligt fritt och genom dröjsmåle här berättigadt. ||

Haf godheten sök upp Statsrådet Molander – troligen Hotel de France. Fråga honom, om någon ändring i det officiela tidningsväsendet kommer att ske. Och skulle något deri oroa, så försök då att göra saken om. Säkert är man glad att få behålla Herr Direktorn för skolan.

Statsrådet Nordenheim lofvade i dag skrifva till Molander. Äfven jag skickar några rader.

Kan H:r Direktorn med godt och gladt mod göra öfvergången, så lita då på, att ingen menniska här vill snärja och förderfva.

Helsa lilla Frun, söta. – Med Högaktning och Vänskap

Joh. Vilh. Snellman

Hfrs d. 30 Mars 1865.

438 J. V. SNELLMAN – C. G. F. WREDE 31.III 1865,
KONCEPT

10 HUB, JVS handskriftssamling

Högvälborne Herr Baron

Då K<ejserliga S<enate>n för denna gång icke i hela dess vidd bifallit till H<ögvälborne> H<err> B<aro>ns framställning om anslag af vårutsäde åt länets befolkning, har sådant skett med hufvudsakligt afseende å möjligheten att förmå städernas handlande till import deraf.

Skulle det redan nu medgifvits att ur kronans magasinerna möta behovet med hela det der i dem behållna förrådet, skulle den enskilda spekulationen haft ett alltför ringa utrymme, i synnerhet då man torde kunna antaga, att kronofogdarnes summariska uppgifter om behovet äro högt beräknade.

I öfrigt har det synts vådligt, att med ens tömma magasinerna. Vid en allmännare utdelning af förrådet skulle dock ingen fått sitt behof af utsäde fylldt. Om deremot det nu anslagna beloppet genom tillsatta undsättningskomiteer utdelas åt de fattigaste, medan de mera behållne hänvisas att söka, förskaffa sig sitt behof hos trafikanterna, så finnes ännu någon tillgång kvar, som efter omständigheterna kan försäljas, i händelse importen visar sig otillräcklig, eller utlånas åt sådane, hvilka icke varit i stånd att köpa för kontant eller skaffa sig kredit.

I de södra häraderna af länet, som icke i svårare grad lidit af senaste årens missvexter, och der bränvinsbränning allmännare idkas, borde befolkningen vara i stånd att hjälpa sig sjelf. Från Kuopio län, der utsädesbristen är stor, men der hittills endast 3 000 t<unno>r beviljats af kronans förråder, förspörjes, att undsättningskomiteerna med trafikanter träffa aftal om import och utkreditering *mot församlingarnes solidariska ansvarighet*.

I Laukkas härad torde ställningen blifva betänklig, emedan någon import till Jyväskylä föga nog blir möjlig så tidigt, som behovet skulle erfordra. För att i någon mon afhjelpa bristen, kommer allt det groende korn, som i magasinerna härstädes och i Tavastehus förefinnas, att ställas till disposition för sagde härads behof. Beloppet beror ännu på undersökning rörande grobarheten.

Längre anstånd, än till Februari 1866 har icke kunnat herrar Thodén och Hartman beviljas. Allmogen borde väl vid allt det understöd den af kronan erhåller kunna i sommar med tjära och i höst genom försäljning af jordbruksprodukter afbetala det mesta af sin skuld till sagde firmor. Förfares å dessas sida välvilligt, å allmogens redligt, vågar jag yttra den förmodan, att K<ejserliga S<enate>n skall än ytterligare bemedla dem emellan.

50 Med utmärktaste Högaktning har jag äran underteckna

H<ögvälborne> H<err> B<aro>ns

Helsingfors d. 31 Mars 1865.